

Amtsgericht Freiburg prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

- 1) Ar aiškintina, kad pagal direktyvą 70/156/EEB⁽¹⁾, iš dalies pakeistą 1992 m. birželio 18 d. Tarybos direktyva 92/53/EEB⁽²⁾, perkeltą į Vokietijos teisę 1994 m. gruodžio 9 d. *EG-Typverordnung (Verordnung über die EG-Typgenehmigung für Fahrzeuge und Fahrzeugteile* – Nutarimas dėl transporto priemonių ir jų dalių EB tipo patvirtinimo) paskutinį kartą iš dalies pakeistu 2004 m. vasario 7 d., motorinės transporto priemonės vairuotojas, kurio transporto priemonė, remiantis leidimu eksploatuoti, išduotu EB tipo patvirtinimo tvarka, įregistruota kaip keleivinis automobilis, taip pat turi teisę naudoti šią patvirtinto tipo priemonę keliuose ir ar tokios motorinės transporto priemonės vairuotojui taip pat taikytini tik keleiviniams automobiliams nustatyti greičio apribojimai?
- 2) Ar už kelių eismo taisyklių pažeidimų tyrimą atsakingos institucijos turi teisę nuspręsti, kad *Kraftfahrt-Bundesamt* (Federalinė motorinių transporto priemonių tarnyba) EB tipo patvirtinimo tvarką išduoti leidimai eksploatuoti transporto priemonę ir šiuo EB tipo patvirtinimu pagrįsta Vokietijos registro institucijų registracija neturi reikšmės nustatant, kokių greičio apribojimų turi laikytis tokio tipo transporto priemonės vairuotojas?

⁽¹⁾ 1970 m. vasario 6 d. Tarybos direktyva 70/156/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių motorinių transporto priemonių ir jų priekabų tipo patvirtinimą, suderinimo (OL L 42, p. 1).

⁽²⁾ 1992 m. birželio 18 d. Tarybos direktyva 92/53/EEB, iš dalies keičianti direktyvą 70/156/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių motorinių transporto priemonių ir jų priekabų tipo patvirtinimą, suderinimo (OL L 225, p. 1).

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 18 d. pareikštas ieškiny s Liuksemburgo Didžiąjai Hercogystei

(Byla C-90/05)

(2005/C 82/52)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. vasario 18 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Dimitris Triantafyllou, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškiny s Liuksemburgo Didžiąjai Hercogystei.

Europos Bendrijų Komisija

leidusi Liuksemburgo Didžiąjai Hercogystei pateikti savo pastabas ir pateikusi 2004 m. liepos 7 d. aiškinamąjį raštą bei atsižvelgusi į Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės vyriausybės atsakymą, užregistruotą Generaliniame sekretoriате 2004 m. spalio 13 d., Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti, kad nesilaikydama šešių mėnesių termino gražinti PVM apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę šalies teritorijoje, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal 1979 m. gruodžio 6 d. Tarybos aštuntosios PVM direktyvos (79/1072/EEB)⁽¹⁾ 7 straipsnio 4 dalį,
- 2) priteisti iš atsakovo bylinėjimosi išlaidas.

Pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Liuksemburgo Didžioji Hercogystė tinkamai perkėlusį direktyvą į nacionalinę teisę, praktikoje nesilaiko šešių mėnesių termino, numatyto šios direktyvos 7 straipsnio 4 dalyje dėl PVM gražinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę šalies teritorijoje. Iš tikrųjų Liuksemburgo administracija PVM gražindavo žymiai vėluodama. Be to Liuksemburgo teisės aktai nenumato delspinigių, galinčių kompensuoti dėl vėlavimo patirtą žalą.

⁽¹⁾ 1979 m. gruodžio 6 d. Aštuntoji Tarybos direktyva 79/1072/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų suderinimo – Pridėtinis vertės mokesčio gražinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę šalies teritorijoje, tvarka, OL L 331 1979 12 27, p. 11

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 21 d. pareikštas ieškiny s Prancūzijos Respublikai

(Byla C-92/05)

(2005/C 82/53)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. vasario 21 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Bruno Stromsky ir Bernhard Schima, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškiny s Prancūzijos Respublikai.